

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214223368
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4214223368.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobkyne: SPP - distribúcia, a.s. so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpenej: Mgr. Miroslav Hanec, advokát so sídlom Hruštiny 602, Žilina, IČO: 37 976 486, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, B. - D. C., zastúpenému: JUDr. Claude Trelaj, advokát so sídlom M. R. Štefánika 30, Nové Zámky, o zaplatenie 6 168,85 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. januára 2022 pod č.k. 14C/30/2021-396, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5 700,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 5 700,31 eura od 03.05.2013 do zaplatenia, to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d), ods. 2, ods. 3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, § 1 ods. 1 písm. a), ods. 3, ods. 11, ods. 14 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, ods. 2, § 151 ods. 1, ods. 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP.

1.1. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania odkazujúc na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR v uznesení sp.zn. 4 Cdo 106/2020 zo dňa 29.06.2021, ktorý je pre súd záväzný (§ 455 CSP), konštatoval, že žalovaná je objektívne zodpovednou za škodu, ktorá vznikla žalobcovi z dôvodu manipulácie so zabezpečovacím zariadením meradla plynu, keď v období od 31.01.2012 do 02.01.2013 odoberal zemný plyn meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku vypracovaného Ing. Petrom Leškom č. 96/PL-2013 zo dňa 27.03.2013. Pri neoprávnenom odbere plynu takýmto meradlom (ktoré malo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii) škoda vzniká samotným odberom plynu. Nakoľko údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, je potrebné pre výpočet škody vychádzať z vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa stanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Preskúmaním uplatneného nároku v časti výšky uplatnenej náhrady škody konštatoval, že bola v plnej výške uplatnená v zmysle vyhlášky. Žalobkyňa vo vyčíslení neoprávneného odberu a vyčíslení škody spôsobenej

neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 15.04.2013 vychádzala z vyhlášky, vo vyčísleniach rozpísala dobu zisteného neoprávneného odberu, špecifikovala zistené plynové spotrebiče na odbernom mieste (druh, značka, maximálny príkon a celková spotreba), prihladla na vyhláškou stanovený čas odberu týchto zariadení s ohľadom na vyhláškou stanovené obdobie, vyčíslila spotrebu jednotlivých zariadení v jednotlivých mesiacoch zisteného neoprávneného odberu s ohľadom na počet dní neoprávneného odberu a cenu neoprávneného odobratého zemného plynu vyčíslila ako súčin množstva neoprávneného odobratého zemného plynu a sadzby za 1 m³ neoprávneného odobratého zemného plynu (čo je 1,5 násobok referenčnej ceny zemného plynu v období január 2013: 1,5 x 0,38 eura = 0,57 eura) a teda cenu neoprávneného odobratého zemného plynu vyčíslila v sume 5 908,34 eura (10 365,50 x 0,57 eura = 5 908,34 eura). Žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie sumy nákladov spojených so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu, ktorú vyčíslila celkovo v sume 260,51 eura . Pozostávala z nákladov na zaistenie neoprávneného odberu vrátane dopravy v sume 185,80 eura, nákladov za znalecký posudok vo výške 40 eura, nákladov za overenie plynomeru v sume 15,14 eura a nákladov za opravu plynomeru v sume 19,57 eura.

1.2. Konštatujúc dôvodnosť podanej žaloby a v nej uplatneného nároku zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5 700,31 eura (ktorá suma predstavuje rozdiel medzi sumou pôvodne uplatneného nároku vo výške 6 168,85 eura a sumou vo výške 468,54 eura s príslušenstvom, na zaplatenie ktorej už žalovaný bol právoplatne zaviazaný rozsudkom č.k. 10C/526/2015-196 zo dňa 02.07.2018). Žalovaného zároveň zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej sumy počnúc odo dňa 03.05.2013 do zaplatenia, ku ktorému dňu už žalovaný bol v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Úrok z omeškania bol zo strany žalobkyne uplatnený v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vo výške vyplývajúcej z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom znalca zamietol. Doplnenie dokazovania s ohľadom na vyslovený záväzný právny názor Najvyššieho súdu SR v uznesení sp.zn. 4 Cdo 106/2020 zo dňa 29.06.2021 považoval za nadbytočné, nemajúce vplyv na vyslovené právne posúdenie veci. Doplnenie dokazovania by bolo neehospodárne a neúčelné , smerovalo by len k predĺžovaniu sporu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1, § 396 a § 453 CSP, keď žalobkyňa bola s ohľadom na výsledok sporu v konaní plne úspešnou stranou, ktorej patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

2. Žalovaný podal v zákonnej lehote proti rozsudku odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na doplnenie dokazovania, alternatívne navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Namietal, že napadnutý rozsudok je výsledkom podriadenia sa súdu nižšej inštancie Najvyššiemu súdu SR. Podľa neho došlo k okliešteniu práva na spravodlivý proces. Uviedol, že samotná vec nie je svojou povahou šablónovateľná a nie je možné súhlasiť s Najvyšším súdom SR, že sa jednalo v pôvodnom konaní o odklon od zaužívanej rozhodovacej praxe. O odklon by sa jednalo, pokiaľ by žalobkyňa uniesla aspoň z časti dôkazné bremeno, že sú splnené podmienky na využitie inštitútu „objektívnej zodpovednosti“. Počas konania niekoľkokrát upozorňoval, že žalobkyňa má snahu zneužívať legislatívu a inštitút objektívnej zodpovednosti, avšak podmienky na aplikáciu tohto inštitútu neboli splnené. Žalobkyňa sa podľa neho až obštrukčne vyhýbala zabezpečeniu dôkazov. Nepreukázala dôvodnosť svojho nároku, že v čase inštalácie meradla na odberné miesto bola plomba na tomto mieste taká, ako je deklarovaná v znaleckom posudku „neporušená plomba“. Nebola schopná preukázať pravdivosť svojho základného tvrdenia, že ochranná známka na plynomere bola pri jeho demontáži naozaj odlišná od známky v čase osadenia plynomeru. Poukázal na zásadu vigilanti bus iura scripta sunt a uviedol, že žalobkyňa vykonávala u žalovaného v pravidelných intervaloch kontrolu meradla. Pri každej takejto kontrole mala skontrolovať plombu na meradle. Preto nie je možné uznať žalované obdobie v rozsahu žiadanom žalobkyňou. Mal za to, že je nutné toto obdobie znížiť na obdobie od poslednej vykonanej kontroly, resp. odpočtu plynového meradla, do jeho demontáže.

3. Žalobkyňa podala k odvolaniu žalovaného písomné vyjadrenie. Uviedla, že odvolanie žalovaného nenapĺňa zákonom stanovené náležitosti, keďže neobsahuje, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne. Poukázala na skutočnosť, že obdobie neoprávneného odberu zemného plynu bolo určené od dňa 31.01.2012, od posledného odpočtu stavu meradla predchádzajúci dňu odhalenia porušenia zabezpečenia meradla do 02.01.2013, dňa zistenia podozrenia na neoprávnený odber zemného plynu. Tieto skutočnosti neboli žalovaným spochybnené. Uviedla, že žalovaný s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 11 zákona o energetike opomína svoju povinnosť starať sa o meradlo riadne. Nemá

žiadne racionálne argumenty, uvádza ničím nepodložené tvrdenia. Zároveň poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 207/2021 zo dňa 21.04.2021, II. ÚS 319/2021 zo dňa 16.06.2021, sp.zn. I. ÚS 457/2021 zo dňa 30.11.2021.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 23.12.2014 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 6 168,85 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania z dôvodu neoprávneného odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. K žiadosti predložila faktúry, neoprávnený odber zemného plynu, výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, zápisy, montážny list a fotokópiu znaleckého posudku Ing. Petra Lešku č. 96/PL-2013 zo dňa 27.03.2013. Dňa 28.05.2015 došlo súdu prvej inštancie podanie, ktorým žalobkyňa opravila žalobu a petit. Súd prvej inštancie následne dňa 11.06.2015 vydal platobný rozkaz č.k. 8Ro/741/2014-25. Po podanom odpore a vykonaných pojednávaniach rozhodol rozsudkom zo dňa 02.07.2018 pod č.k. 10C/526/2015-196, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 468,54 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 468,54 eura od 03.05.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom rozhodol, že vo zvyšnej časti žalobu zamietá. Tretím výrokom priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 84,80 eura. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 27.11.2019 pod č.k. 25Co/85/2019-259 v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania potvrdil. Zároveň žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalobkyňa proti tomuto rozsudku podala dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol uznesením zo dňa 29.06.2021 pod sp.zn. 4 Cdo 106/2020, ktorým rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/85/2019-259 z 27.11.2019 a rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 10C/526/2015-196 z 02.07.2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

7. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

8. Podľa § 82 ods. 2 CSP, odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

9. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

11. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

12. K žalovaným namietanému okliešteniu práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických

osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

13. Vzhľadom k tomu nemožno v žiadnom prípade dospieť k záveru, že právo na spravodlivý proces bolo v predmetnom konaní akýmkoľvek spôsobom porušené. Námetka žalovaného, že súd prvej inštancie sa svojim rozhodnutím len podriadil Najvyššiemu súdu SR je nedôvodná a to aj s poukazom na vzdelanie právneho zástupcu žalovaného, ktorý je znalý právných predpisov a zásad záväznosti rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k súdom nižšej inštancie. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 6 Cdo 29/2017 zo dňa 24.01.2018 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 8/2018 pod č. 71) „Za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, vydávanej Najvyšším súdom Slovenskej republiky od 01.01.1993 s pôvodným názvom Zbierka rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky (pokiaľ neboli v neskoršom období judikatórne prekonané), ako i rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol opakovane potvrdený určitý právny názor, alebo výnimočne aj jednotlivé rozhodnutie, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v tomto rozhodnutí nespochybnili, prípadne ich akceptovali a vecne na ne nadviazali“.

14. Najvyšší súd SR sa vo svojej ustálenej rozhodovacej praxi vysporiadal s otázkou týkajúcou sa zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu za neoprávnený odber plynu, napr. v rozhodnutiach sp.zn. 1 Cdo 107/2008, 4 Cdo 102/2010, 4 Cdo 30/2009, 3 Cdo 99/2012. Vyslovil názor, že „pri neoprávnenom odbere plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii je daná objektívna zodpovednosť odberateľa plynu. V takom prípade odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek, teda porušenie zabezpečenia meradla proti neoprávnenej manipulácii nie je viazané len na odberateľa samotného, prípadne na iné osoby, ktoré, či už na podnet odberateľa plynu, alebo s jeho vedomím toto zabezpečenie meradla porušili“. Z daného záveru vychádzal aj v rozhodnutí pod sp.zn.4 Cdo 106/2020. Konštatoval, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Vzhľadom k uvedenému závery súdu prvej inštancie o naplnení predpokladov objektívnej zodpovednosti za škodu žalovaným v sledovanom období je potrebné považovať za správne. Pre posúdenie existencie protiprávneho úkonu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z.z. je rozhodujúce zistenie, že došlo k porušeniu zabezpečenia pri neoprávnenej manipulácii plynu na meradle. Už len samotný odber plynu prostredníctvom takéhoto meradla je dostatočným predpokladom vzniku škody. Nakoľko údaje z takéhoto meradla nie sú relevantné pre vyčíslenie škody, ktorá skutočne vznikla, vychádza sa pri jej výpočte z vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z.. Žalovaný v odvolaní namietal len nesprávne posúdenie veci súdom prvej inštancie posudzujúce objektívnu zodpovednosť. Iné dôvody odvolania smerujúce k výške škody a spôsobu jej vyčíslenia nenamietal. Namietal len dobu škodového obdobia. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, stotožnil sa aj s obdobím škodového obdobia.

15. Odvolací súd nemôže súhlasiť ani s námetkou žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť svojho nároku, nakoľko s poukazom na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie a znalecký posudok č. 96/PL-2013 žalobkyňa svoje dôkazné bremeno uniesla. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd preto v ďalších podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý zohľadňuje vyslovený právny názor Najvyššieho súdu SR.

Odvolací súd sa s uvedenými závermi v plnom rozsahu stotožnil a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).